

Hız. İsa

YAZAN: BELKİS İBRAHİMHAKKIOĞLU • RESİMLEYEN: CEM KIZILTUĞ

HziSA

Yazan: Belkıs İbrahimhakkioğlu

Resimleyen: Cem Kızıltuğ

Yayın Yönetmeni: Osman OKÇU

Editör: Emine EROĞLU

Tasarım: Kenan ÖZCAN

Baskı ve Cilt: Seçil Ofset

100. Yıl Mah. Mas-Sit Matbaacılar Sitesi

4. Cad. No:77 Bağcılar-İstanbul

Tel: 0212 629 06 15

Şubat, 2008

Alayköşkü Cad. No:11

34410 Cağaloğlu - İstanbul

Tel : 0212-513 84 15 pbx

Faks : 0212-512 40 00

www.timas.com.tr

Allah, İsa'yı babasız olarak yarattı.
İsa, Meryem'in oğluydu. Meryem bütün zamanını
Allah'a ibadetle geçiren tertemiz bir genç kızdı.
Kudüs'teki bir mabette kendisi için ayrılan özel
odada yaşıyordu. Kimselerle
görüşmüyordu.

Allah, İsa peygamberin
Meryem'den olmasını dilemişti.
Tıpkı Âdem peygamber gibi,
İsa'yı da babasız olarak
yarattı. Bu Allah'ın bir
mucizesiydi.

Meryem'in yakınları önce bu mucizeye inanmadılar. Meryem evli değildi. Üstelik kimseyle de görüşmüyordu. Ama şimdi karşılarında kucığında bir çocukla duruyordu:

- Bu çocuk da kim Meryem, diye sordular.

Meryem konuşmadan eliyle kendisini işaret etti. Çünkü Allah ona bir süre konuşmamasını emretmişti.

Meryem'in akrabaları sinirlenmeye başladılar. Meryem'i tanıyorlardı. Onun yanlış ve kötü bir şey yapmayacağını bilirlerdi. Ama bu durum farklıydı ve Meryem'in açıklaması gerekiyordu;

- Bize neler olduğunu anlatmalısın, dediler.

Meryem yine sustu. Parmağıyla bebeği gösterdi. **"Ona sorun"** demek istiyordu. İnsanların kafası karıştı. Meryem'e ne olmuştu böyle? Kundaktaki bir bebek hiç konuşabilir miydi?

Öfkeli bir şekilde Meryem'e baktılar. Fakat birden hepsini şaşkırtan bir ses işittiler. Bebek onlara sesleniyordu:

- Ben Allah'ın kuluğum. Allah bana kitap verdi, beni peygamber yaptı. İnsanlar için yararlı olmamı istedi.

Bunlar bir bebeğın söyleyebileceğı sözler değildi. Meryem'in akrabaları, İsa'nın Allah tarafından gönderildiğini ve peygamber olduğunu anladılar.

İsa belli bir yaşa gelene kadar bir daha kimse onun büyükler gibi konuştuğunu işitmedi.

Akrabaları Meryem'e inanmıştı. Fakat halktan kötü ve zalim kişiler dedikodu yapmaya başladılar. Meryem oğluyla birlikte Kudüs'ten ayrılmak zorunda kaldı. Allah onlara yardım etti. Mısır'da havası ve suyu güzel bir yere yerleştiler. Orada uzun bir süre yaşadılar.

Allah İsa'ya daha çocuk yaşlardan itibaren çok özel yetenekler bağışlamıştı. Arkadaşlarına, annelerinin evde ne pişirdiğini söylerdi. İnsanların sakladıkları eşyaların yerini bilirdi.

İsa on iki yaşına geldiğinde annesiyle birlikte tekrar Kudüs'e döndüler. Orada Nsıra kasabasına yerleştiler. İsa'nın davranışları yaşıtlarından çok farklıydı. Büyük insanlar gibi düşünüyor, doğru ve yararlı işler yapıyordu. İnsanlara karşı anlayışlı ve merhametliydi.

İsa otuz yaşına geldiğinde Allah ona peygamberliğini müjdeledi.

Allah, insanların yine azgınlşıp emirlerine karşı geldikleri bir dönemde İsrailoğullarına peygamber olarak Hazreti İsa'yı gönderdi

İsa onlara;

- Ben Allah'ın elçisiyim. Benden önce gönderilen Tevrat'ı doğruluyorum. Benden sonra gelecek olan Ahmed isimli son peygamberi de müjdeliyorum, dedi.

İnsanlar İsa'nın sözleriyle alay ettiler.

İsa;

- Peygamber olduğuma inanmanız için Allah bana özel yetenekler bağışladı. Bunlar Rabbimin mucizeleridir, dedi.

İnsanlar alaylarına devam ettiler;

- Neymiş o mucizeler? Göster bakalım, dediler.

İsa;

- Ben, Allah'ın izniyle ölüleri diriltebilirim. Hastaları iyileştirebilirim, körlerin gözlerine elimi sürdüğümde onlar karanlıktan kurtulur, görmeye başlarlar. Evlerinizde ne yediğinizi, eşyalarınızı nerelere sakladığınızı sizlere söyleyebilirim, dedi.

İsa'nın söyledikleri sıradan bir insanın yapabileceği şeyler değildi. Çünkü Allah mucize gösterme yeteneğini yalnızca peygamberlerine bağışlamıştır. İsrailoğulları merak ettiler. Şimdiye kadar İsa'nın yalan söylediğini işitmemişlerdi:

-Ne yapacaksan yap da görelim, dediler.

İsa yerden bir avuç çamur aldı. Ona kuş şeklini verdi. Sonra ona üfledi. Çamur canlanmış, hareket etmeye başlamıştı.

İnsanların ağzından hayret sesleri yükseldi. Şaşkın gözlerle, kanat çırpıp uzaklaşan kuşun arkasından baka kaldılar. Fakat İsa'ya inanmaya niyetleri yoktu:

- Bu yaptığın sihir de olabilir, dediler.
Bize diğer mucizelerini de göster ki, sana inanalım.

İsa, onların kolay kolay inanmayacaklarını biliyordu. Sabırla isteklerini yerine getirdi. Gözleri görmeyen bir adamı çağırdı. Ellerini adamın gözlerine sürdü. Adam sevinçle:

- İsa doğru söylüyor, gözlerim açıldı ve ben her şeyi görüyorum, diye bağırdı.

İsa'nın sözlerinin doğruluğu insanları rahatsız ediyordu. Gerçeği kabul etmek işlerine gelmiyordu:

- Senin yaptığını sihirbazlar da yapıyor. Ama onlar ölüyü diriltemezler. Sen diriltirsen bundan sonra sana inanacağız, dediler.

İsa;

- Öyleyse birlikte mezarlığa gidelim. Hangisini isterseniz ben o mezarda yatan ölüyü dirilteceğim, dedi.

Hep birlikte mezarlığa gittiler. İsa'ya otlarla örtülmüş eski bir mezarı gösterdiler. İsa mezarın başında durdu. Dua etti ve;

- Burada yatan, her kimsen Allah'ın izniyle ayağa kalk ve bize kendini tanı, dedi.

Herkes gözünü mezara dikmiş bekliyordu.

Derken toprak açıldı. İçeride yatan ölü canlanarak ayağa kalktı. İsrailoğullarının korkudan renkleri sarardı. Dilleri tutuldu. Hiçbir şey konuşamıyorlar, hareket edemiyorlardı.

Mezarından kalkan adam kim olduğunu, nasıl öldüğünü anlattı. Sonra tekrar cansız şekilde mezara uzandı.

Gördükleri mucizelere rağmen İsrailoğulları inatlarından vazgeçemediler. İnanacağız dedikleri halde her zamanki gibi döneklik yapıp inanmadılar. Üstelik İsa'ya da düşman oldular.

Fakat yoksul halktan iyi yürekli olanlar İsa'ya inandılar. İsrailoğulları geçmiş dönemlerde peygamberlerine çok kötülük etmişlerdi. İsa'yı zor günler bekliyordu. Kendisine inananları etrafına topladı;

- Allah yolunda bana kimler yardımcı olacak, dedi.

En yakın arkadaşları;

- Biz Allah'a iman ettik. Ve Allah yolunda senin yardımcın olacağız, dediler.

İsa'nın bu yakın dostlarına Havâri deniyordu.

Çok acıkmış oldukları bir günde,
Havâriler İsa'ya;

- Acaba Rabbim bize yemeklerle

dolu bir sofraya gönderebilir mi, diye
sordular.

İsa onlara;

- Sizler Allah'a iman etmiş insanlarsınız.

Böyle bir şeyi neden istiyorsunuz, diye
sordu.

Havâriler;

- Rabbimin bize bağışladığı
nimetlere şükredelim.

Mucizelerine tanık olmanın
güzelliğini yaşayalım diye
istiyoruz, dediler.

Bunun üzerine İsa dua etti.
Duası kabul oldu ve önlerine
yiyeceklerle donatılmış bir sofraya
indi. Bu sofraya çok bereketliydi. İsa
ve Havârileri bütün fakirlere
yiyeceklerden ikram ettiler.

İsrailoğulları İsa ve Havârilerine rahat vermiyorlardı. İsa onlara Allah'tan korkmalarını ve insanlara iyi davranmalarını öğütledi.

Oysa İsrailoğulları kimseye iyi davranmıyorlardı. Onlar için en önemli şey para ve güç sahibi olmaktı. İyilik, merhamet, şefkat duygularını küçümsüyorlardı. Hırs ve inat, iyilik duygularını köreltmışti. Yoksul ve güçsüz insanların onlar için böceklerden farkı yoktu.

İsrailoğulları kendilerini uyaran İsa'yı küçümsüyor ve ona kızıyorlardı. İsa'dan kurtulmak istediler. Türlü iftiralar atarak onu mahkemeye verdiler. Allah'tan korkmayan insanlar çok kolay yalan söylerler, yalan yere tanıklık yapmaktan çekinmezler.

İftiracılar, hakimin karşısında peş peşe yalanlarını sıraladılar. Bağırıyorlar, ağladılar, rol yaptılar. Hakim şaşırmıştı. Bu kadar insanın öfkesine karşı duramazdı. Kanunlara göre İsa'nın çarmıha gerilerek öldürülmesine karar verdi.

Kararı öğrenen İsrailoğulları sevinç çılgınlıkları atılar:

- İsa ve arkadaşlarına ölüm, diye bağırıyorlar.

İsa ve Havâriileri bu azgın insanların elinden kurtulmak için saklanmışlardı. Sokaklara dökülen İsrailoğulları her tarafta onları arıyorlardı. Aralarından biri;

- Onların nerede saklandıklarını tahmin ediyorum, dedi.

Bu kişinin adı Yehuda idi. İsa'nın nerede saklandığını biliyordu. Yehuda İsa'ya inanır gibi görünmüştü. Şimdi de hainlik ediyordu. Kalabalık Yehuda'nın peşine takıldı. İsa'nın saklandığı evin önüne gelince Yehuda;

- Siz bekleyin. Benden şüphelenmez, kapıyı açarlar. Arkadan da siz girer, onları

yakalarsınız, dedi.

Yehuda kapıyı çaldı. İsa ve arkadaşları pencere aralığından baktılar. Yehuda'yı görünce kapıyı açtılar. Yehuda içeri girdi. Birkaç saniye sonra da kalabalık hücum etti.

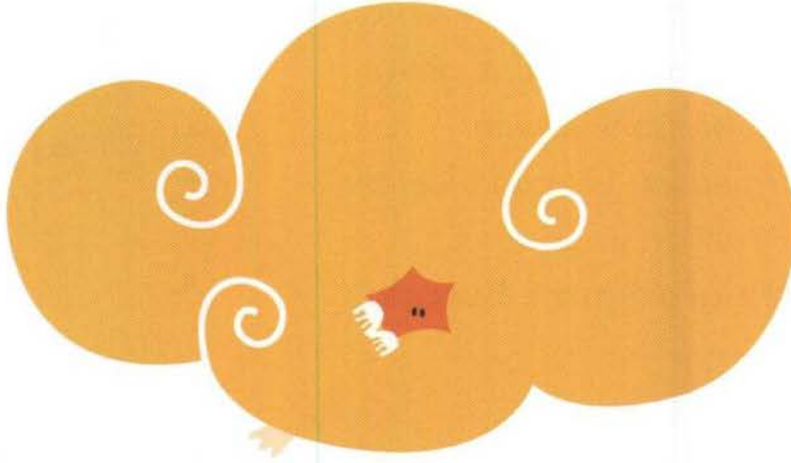

Fakat Allah onların İsa'yı yakalamalarına izin vermedi. Meleklerden Cebail'e İsa'yı almasını ve gökyüzüne yükseltmesini emretti. Cebail Allah'ın emrini yerine getirdi. İsa'yı arayanlar evde göremediler. O sırada içerden biri Yehuda'yı gösterdi;
- İşte aradığınız burada, dedi.

Gerçekten Allah Yehuda'nın yüzünün şeklini İsa'ya benzetmişti. İçeriye girenlerin hepsi İsa'nın yerine Yehuda'yı yakaladılar. Ayaklarını zincirlediler. Sırtına uzun bir kalas bağladılar. Sürükleyerek çarmıhın yanına götürdüler.

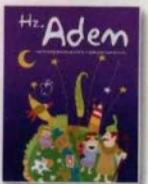
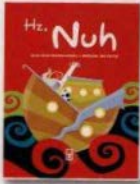
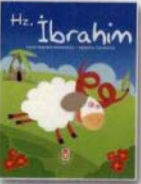
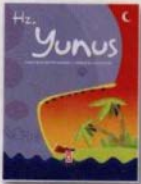
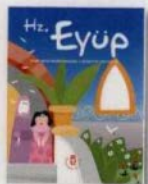
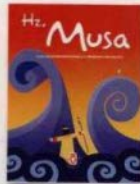
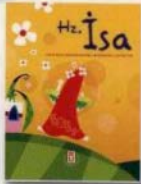
Yehuda çırpınıyor, kendisinin İsa olmadığını söylüyordu. Fakat kimse onu dinlemiyordu.

Yehuda çarmıha gerildi.
Böylece ihanetinin bedelini
acı bir şekilde ödemiş oldu.
Hazreti İsa ise Allah tarafından
semaya kaldırıldı.

Peygamber Öyküleri

PEYGAMBER ÖYKÜLERİ

ISBN 975-362-842-0
TİMAS

9 799753 628425

Bandrol Uygulamasına İlişkin Usul ve Esaslar Hakkındaki Yönetmeliğin 5. Maddesinin Değişik "g" Fıkrası Çerçevesinde Bandrol Taşınması Zorunlu Değildir.